

Blomsterbestøvning.

Det er vist ikke ret tit det foregår, eller det har eventuelt ikke den store interesse i akvarieverdenen. Der er altså ikke noget til hinder for, at man kan fremstille frø af sine akvarieplanter eller i det mindste mange af dem.

Faktisk har frø den fordel, som vi kender fra landbruget, så høstes der årligt diverse kornsorter, som oplagres og bruges til brød, men en del af det der er høstet, bliver gemt, og kan bruges året efter som ny såsæd, som det kaldes der.

Det vil nok være utænkeligt, at man i akvarie øjemed ligefrem kan høste frø i en mængde der kræver en silo, men lidt har også ret. Opbevarer man frøene i en tætsluttende pose i et køleskab, så kan man på den måde gemme frøene gennem flere år.

Nogle planter er selvbestøver og i så tilfælde behøver man ikke gøre noget for at få nogle befrugtede og dermed brugbare frø ud af det, det klarer planten selv. En ad dem er f.eks. *Ottelia ulvifolia*. Men mange andre planter er tvekønnede som det kaldes og der skal ske en befrugtning af blomsten ved at der overføres blomsterstøv også kaldet pollen fra støvknapperne til støvfanget hos blomsten.

Her tager vi en gennemgang af *Echinodorus* planten, som de fleste har stiftet bekendtskab med i akvariet.

Typisk blomst hos *Echinodorus*, de med hængende kronblade er afblomstrede og stod i fuldt flor dagen før.

Her er de involverede dele markeret på blomsten.

De hvide kronblade er i denne henseende uinteressant idet de som oftest virker som "reklamesøjle" overfor insekterne, der normalt er involveret i bestøvning af blomsterne.

Støvknapperne er det første led, da det er dem der er besat med den pollen som vi gerne skulle have bragt videre til en anden blomst og have det overført til støvfanget, der skal modtage denne pollen for at blomsten overhovedet kan blive bestøvet eller befrugtet om man vil.

De frø der udvikles efterfølgende, er faktisk nødder.

Her benyttes en pensel til at fange pollen, lige denne type er nu ikke specielt god, den er sådan set for kort i hårene og man gør sig ved at anvende en med længere hår.

Som man kan se på billedet, er det minimalt hvad der hænger ved penslen og næsten alt pollen er faldet af støvknapperne og ligger på kronbladene.

En langt bedre løsning end penslen, er at anvende en duefjer, som er langt bedre til at samle pollen op og få det fordelt til den blomst der skal modtage det.

En anden metode er slet og ret at nappe eller klippe en blomst af og fjerne kronbladene forsigtigt, derefter kan denne blomst presses mod en anden blomst på stængelen, så der på den måde overføres pollen til støvfanget.

En tredje metode.

Hos det lokale supermarked kan det som oftest lade sig gøre at købe et par Vanilje stænger i en beholder der faktisk ligner et reagensglas. Dette glas har den fordel, at det passer ned over både støvknapper og støvfang.

Man holder slet og ret den åbne ende af glasset mod blomsten så åbningen omslutter støvknapp- og fang, derefter kan man holde både glas og blomst fast og mod hinanden med den ene hånd, mens man "tapper" på blomstens stilk, derved vil pollen drysse ned i glasset, og det kan man så gentage med flere blomster. På den måde kan man opsamle en anseelig mængde pollen i "reagensglasset".

Når, man så skal den anden vej rundt og man vil bestøve blomsterne, holder man glasset på samme måde, men med bunden i vejret (når glas og blomst er fikseret) i stedet og tapper forsigtigt på glasset, hvorved pollen vil falde ned over den blomstens støvfang, som man ønsker skal bestøves.

Man kan efterfølgende ved samme blomst, bruge samme fremgangsmåde, som da man opsamlede støvet, ved at "tappe" forsigtigt på den bestøvede blomsts stilk, hvorved overskydende pollen vil ryge tilbage i reagensglasset. Man behøver ikke være nervøs for at alt pollen vil forsvinde fra blomstens støvfang, det gør det ikke, idet der sker en kemisk reaktion der binder det modtagne pollen til støvfanget.

Sådan kan det færdige resultat tage sig ud.

I øvrigt har frø formering den fordel, at man kan krydse forskellige arter og er man ihærdig nok, så kan man krydse, nogle af de egenskaber der er fra den ene plante med den anden plantes og dermed måske skabe en helt ny, men en fordel, er det at vide hvilke egenskaber man går efter, og så skal der sorteres med rund hånd iblandt de planter man får ud af det, altså de der ikke udviser den egenskab man gerne vil have, skal slet og ret kasseres. Så det kan tage rigtigt lang tid og koste rigtigt mange planter.

Til gengæld, kan man i den sidste ende være heldig og få det ønskede resultat.

F.eks. kunne man gå efter at få *Ech. decumbens* lange smalle blade grønne blade og *Ech. osiris* røde anlæg, hvilket kunne resultere i en *decumbens* lignende plante med rødlig blade.

Bare se jer om på nettet, hvor mange hybrider, som de kaldes, der efterhånden er, der er rigtigt mange.

Held og lykke med formeringen.

